

Kolozsvári Hirlap

FÜGGETLEN NAPILAP.

Főszerkesztő: **Dr. ÓVÁRI ELEMÉR.**

Felelős szerkesztő: **CSOKONAI VITÉZ MIHÁLY.**

Ur és paraszt.

Kolozsvár, június 17.

A jobbágyság felszabadítása s a nemesi előjogokról való nagylelkű és önkéntes lemondása a magyar középosztálynak, nemeseknek, mely az időkig a magasság gerince volt, oly hirtelen — mondhatnám készületlenül — találta a nemesi osztályt, hogy katasztrófa szerű hatása el nem marad, ha országunk abban az időben nem lett volna — kivétel hiányában — terményeinek oly bővében, hogy akár saját zsirjában megfulladhatott volna.

Az elnyomatás korszakában busulásnak adta fejét a magyar. Hivatalt nem vállalt, társadalmi érintkezése a folytonos kémkedések miatt nem volt s így az egymáshoz való látogatások útján tartották fenn az érintkezést.

Ilyenkor aztán sirva vigadt a magyar, a mely sokszor hetekig is tartott. Ezek a nagy mulatságok, meg az oktalan gazdálkodás segítették tönkretenni a nemesi osztályt úgy, hogy mikor új korszak nyílt, a sok tönkrement földbirtokos, ki addig a világot hivatalt nem vállalt volna, egymást törte a hivatal hárszásban.

Lassanként elnéptelenedtek az ősi kuriák s mind több és több régi birtok került olyan kézre, kik a népet nem ismerték és nem is perelték.

A nép elvesztette természetes vezetőit, kik eddig ügyeikbajaikban tanácsadók és sokszor atyáik voltak; minek az lett a következménye, hogy mind jobban elidegenedtek uraiktól, kiktől csak lenézést és durvaságot nyertek osztályrészlül.

Könnyen hódíthatott tehát a szocializmus épen a magyar faj parasztok között, mert a talaj megmunkálását elvégezték helyette mások.

Ez nem jól van így s ha a helyzet meg nem változik zülésbe megy a nemzet.

Ennek a megváltoztatására a törzsökös magyarság, az egykori köznemesség s a nemzetnek azóta középosztályává fejlődött hasznos elemei összetett erejének munkája szükséges.

De ehhez szükséges, hogy a zsenrivé vedlett egykori közép-nemesség hagyjon fel mesterséges zsentriskedésével és térjen vissza apáinak egyszerű szokásaihoz, de ne vegye fel azok hibáit, hanem okulva a multon és egyesülve a többi intelligens elemekkel, sőt teljesen összeolvadva ezekkel, komoly munkával foglalja vissza magának azt a positiót, a mely lábai alól kisziklott s a melynek elfoglalására származásánál, eszénél és műveltségénél fogva hivatva van.

Meg kell ragadnia a komoly munkát minden téren s vissza kell szereznie vagyoni függetlenségét, hogy újból meghódítsa az elvesztett földet, a föld népének szeretetét és a reájuk való befolyást, a mely már — sajnos — majdnem tökéletesen elveszett.

A tudomány minden tárházát ki kell aknázni, hogy kellő tudással és intelligenciával küzdhesenek meg azon elemekkel, melyek népünk jóhiszeműségével visszaélve, ezt a maguk boldogulására akarják felhasználni, magukhoz harácsolva földjeiket, mindenüket.

De tudatlansággal, henczegeccsel és elzárkozottsággal nem lehet vezető szerephez jutni sem a hazát hasznosan szolgálni.

Ébredjünk! . . . (d)

Országgyűlés.

Budapest, június 16.

A képviselőház mai ülésén Perczel Dezső elnököl.

Elnök meleg részvétellel elmentálta Szontágh Pál főrendiházi tagot, ki hosszú ideig volt országgyűlési képviselő és a képviselőház alelnöki tisztét is viselte. Ajánlja, hogy a képviselőház fejezze ki jegyzőkönyvileg részvétét, a mihez a Ház egyhangulag hozzájárul.

A napirend során

Lengyel Zoltán beszél az indemnitás ellen. Élesen kritizálja a kormány működését. Személyes jellegű támadásait a jobb oldalon gyakori közbeszólásokkal utasítják vissza. Beszéde közben kijelenti, hogy nem 49 es, sem 67-es politikára van szükség, hanem szabadságharcra, mert csak ezzel lehet megszerezni a nemzet függetlenségét. Beszédének további folyamán az elnök többször figyelmezteti a szónokot, hogy tartózkodjék az inparlamentáris kifejezésektől,

Buzáth Ferencz a néppárt nevében szólalt föl, kijelentve, hogy pertja az indemnitást nem fogadja el.

Öt perc szünet után

Eötvös Károly állt fel szólásra. Mindjárt beszéde elején kijelentette, hogy az indemnitást nem fogadja el.

Gr. Tisza István miniszterelnök röviden reflektált Eötvös beszédére, majd foglalkozott Polonyi Géza határozati javaslatával, melyet nem lehet egyébként tekinteni, mint kellemetlenkedésnek. Kéri a határozati javaslat elvetését.

Polonyi Géza és Eötvös Károly személyes kérdésben történt felszólalásai után a Ház Polonyi Géza javaslatát elveti és elfogadja az indemnitást.

Ülés végén Nagy Sándor interpellált a kincstári telepítések ügyében.

Tallán Béla földmivélsügyi miniszter megnyugtató válasza után az ülés véget ért.

Választási utóhangok.

Megtörtént tehát, lezajlott a tisztujítás, nagy meglepetésekben részesítve a polgárságot, mely csak kívülről nézhetette az utálatos, nem is annyira kenyér, mint személyi harcöt. Mi, akik élénk figyelemmel kísértük a tisztujítás minden mozzanatát, az adás-vevést, mely abban megnyilvánult, most a mikor már tul vagyunk rajta, részünkről azt a konzekvenciát vontuk le belőle, hogy Kolozsváron a klikk és a szabad kömivesek hatalmát az igazság fegyvere meg nem dőltetheti. Itt csak a magánérdekeket, a közét nem ismerik. Sajnosan kellett ezt tapasztalnunk nekünk, kik mindenbe az igazság fáklóját lobogtatjuk, kik bátran szembe állunk a klikk hatalmával s igyekszünk a magánérdeket letiporni a közérdek védelmében.

Eddig reméltünk, biztunk, hogy az igazságnak győzni kell, győzni muszáj. Bár tudtuk, hogy korrumpált, hogy romlott a levegő, melyet magukba szíva a közérdek harcosai, megfertőztetnek, alig egy néhány állván ellent annak befolyásának. De hogy ennyire meg legyen mételvezve a társadalom azt még álmodni se merésztük. Hiszen így békóba van verve a szabad szó, a szabad vélemény. Az ember megszűnt embernek lenni, közönséges Paprika

Jancsivá súlyed, a kit úgy és akkor rángatnak felülről, a mikor tetszik. Jog, szabadság ismeretlen fogalomná lett. Hová lett az ember?

Keressétek óh naiv polgárok, kiket a tisztujítás meglepetésszerű eredménye fellázított, a főispán ur, a klikk, a szabadkömivesek tág zsebeiben. Ott találjátok meg az embert, az ember szabad jogát, szabad szavát. Nálunk csak sejteni engedi az ember, magáról, hogy ember, különbenben közönséges eszköz, semmi más.

És most az eredmény után minő eredményt várunk. Maradt minden a régiben, sőt veszedelmes változások történtek, a melyek minden reménységtől megfosztottak bennünket, hogy új éra kezdődhetnék.

A csuf harcznak három becsületes halottja van: Nagy Mór, Pataky Sándor, Lévy József. Miért estek el ezek. Kérdezze meg a polgárság szeretett képviselőiktől, a kommunitás közérdek harcosaitól. Ezek igen, mi nem tudunk feleletet adni rá.

Hanem arra megtudunk felelni ám, hogy mit hoz a jövő, mit várhatunk: Pazar gazdálkodást, önkényűsködést, szabad cselekvést, újabb terheket, újabb kölcsönöket és még sok sok más mindeneket s végeredményében a polgárság teljes kimerülését, a város bukását a mult és a jelen kormányzási rendszer folyamánaként. És most megkezdődhetik az újabb hat éves ciklus. Ám lássuk a közigazgatás gépezetének csak megkent és néhány jó fogát elvesztett kerekének további forgását. (Civis.)

Szenzációs leleplezések

Jókai Mór utolsó éveiről.

— Egy röpirat. —

Erre hazamentünk s ott Grosz Ilona aláírta Jókai Mór nevét a nyugtára s visszamentünk a postára. A tisztviselő még megkérdezte: kérem, maga a méltóságos ur irta ezt alá? Igen, felelt reá Grosz Ilona s így a pénzt ki is fizették. Nem tudom én azt mind elmondani, hogy mit tettek azzal a szegény, nagy költővel. Pedig nem volt gyerek, teljesen ép szelleme volt. De hihetetlenül tudott tünni, szenvedni. Mikor egyszer ajánltam, hogy az érdekében te-

szek valamit, fordulok valakihez, vagy irok valakinek, akkor szomorú képek szemeiből egy-két könyörgött ki s csak az mondta: „Nem lehet. Nem így gondoltam”.
Egyszer aztán mégis reávettem, hogy felutazik Budapestre s elmegy Eötvös Károlyhoz, akit nagyon szeretett és tisztelt, vagy visszamegy a leányához. Estére volt tervezve az elutazás, az volt a hiba talán, hogy más ruhát vett fel s Groszék észrevettek valamit. Természetesen ekkor minden lépésére vigyáztak s nem engedték ki a szobából. Megint csak tovább szomorkodott, csöndesen hallgatott. Nekem nem szóltak a dologról semmit. Maga a család többi tagjai is brutális volt hozzá. Például történt, hogy délután kért: vág nekik egy kis kenyeret. Én éppen tisztogattam, mondtam tehát neki: tessék méltóságos ur, vágjon maga. Ekkor jött be az öreg Groszné s reánk szólt:

— Miért engedi, hogy hozzányuljon a kenyérhez? Ha Bella meglátja, mind a ketten kikapnak.

Pedig mondhatom — tette hozzá elbeszéléséhez Robert kisasszony — Jókainak volt olyan tiszta a keze, mint a Groszné urnőé, a mikor megmosta. Talán már említettem, hogy a méltóságos ur a cselédek kávéját kapta. Mikor egyszer János, az inas, éppen bevitté hozzá, szembe jött vele az egyik Grosz-leány. Azt hitte talán, hogy az inas ismét a saját kávéját viszi be gazdájának — mert hiszen ez is sokszor megtörtént, Jókai nem is tudta — reáfordmedt tehát a fiatal leány az inasra:

— Már megint lopnak? Mi csoda szemtelenség az?

De talán elég is lesz már — fejezte be Augustine Robert tanu-vallomását; — igazán nem csodálkozom, ha az emberek hinni sem akarnak tapasztalataimnak. Hiszen olyan nehéz elhinni azt a brutalitást, amivel iránta viseltettek. Hanem, aki tudja, hogy például az apjukkal is hogyan bán-tak, az hinni fogja. Jókai csak túrt és dolgozott ernyedetlenül. Dolgozott vigaszból egyrészt, másrészt: mert kényszerítették rá. Így telt az ideje az önk nagy poétájának, legalább az idő alatt, amikor én ott voltam.

Tanuk a külvilágból.

Eddig azokat a tanukat beszél-tettem, a kik közvetlen közelébe éltek Jókai Mórnak. Sokkal többet és sokkal több tanut tudnék állítani. Am úgy gondolom, hogy elég volt a rémes tények elbeszéléséből. Most néhányat azok közül szóltatok meg, akik egy vagy más esetben szem- és fültanúi voltak annak, hogy Jókai Mórné ő méltósága, született Grosz Bella olyan brutális módon bánt a magyar nemzet halhatatlan nagy poétájával, amit nem lehet a magán-ügy kényelmes subája alá elrejtteni, de sőt: — az ellenkezőt hazudva — kérkedni az önfeláldozó, szeretetteljes ápolással.

Tóthfalussy Béla, erzsébetvárosi plébánosról keringett a hír, hogy egy nyilvános scéának volt szem- és fültanúja. Kértemre a főtisztelendő ur az ő nyílt egyéniségeivel mondta el a való tény-állást:

A múlt esztendő tavaszán, úgy-mond, Raguzából jöttem hazafelé

s Fiumében az Európa-szálló te-rasszán ültem többed magammal, közel a szálló kapujához.

(Folytatjuk.)

Érdekes 10 éves találkozó Kolozsvárt.

Kolozsvár, jun. 16.

A helybeli r. kath. főgymna-siumban 1893—4 tanévben együtt érettségét tett növendékek folyó hó 29-én egykori iskoláiknak öreg disztermében 10 év után találko-zót rendeznek. A rendezőség dr. Veres Elemér orvos, tanársegéd és dr. Zsögön Béla posta táv. fogal-mazókkal élükön széles körű in-tekedéseket tett, hogy ez össze-jövetel lehetőleg teljes számú le-hessen.

Eddig is eljövételüket sokan jelentették be az ország különféle részeiből:

Csányi Árpád, Krucsin Honer albirók, dr. Jusztian Aurél, dr. Nagy Lajos orvosok, Rónai Elemér or-szágyűlési képviselő, Weisner Jó-zsef műegyetemi tanársegéd, ad-junctus, Finály István mérnök, dr. Kupcsay Félix miniszteri fogal-mazó, Ruszka Zoltán hitoktató, dr. László Márton tvszéki jegyző, dr. Ludvig Alfréd törvszéki jegyző.

Az összejövetel egy kegyeletes czélt is fog szolgálni. Zacher János egykori szeretett osztályfőnöknek sirjára testületileg fognak koszorút tenni.

Az egykori bohém fiútság most már mint társadalmunk kitűnőségei ezen kegyeletes eljárásukkal a soha el nem muló hálának legszebb tanujelét adják és méltán, mert Zacher János tanár pedagógiai működése a helybeli piaristák tör-ténetében aranylapot jelent.

A hivatalos tisztelgések és gyű-lés után este bankett lesz a New-York emeleti disztermében, hol za-vartalan baráti körben fognak egy-másnak beszámolót tartani tíz év küzdelméről, örömről s lehet bá-natáról is. Bennünket főleg azért érdekel e találkozó, mert annak majd minden tagja szorosán össze-függ Kolozsvár intelligens társadal-mával s őket nem egy jóbarát fogja üdvözölhetni azok közül is, kiket a sors más czél szolgálatára hívott el közülök.

Óriási tüzvész a ten-geren

Háromszáz halott, ezer sebesült.

— Express tudósítás. —

A tűz és víz egymás ellenségei, de ezen szívet lelkét megrázó sze-rencsétlenségnél a víz nem segít-hetett a menekülőkn.

Nyílt tengeren vagyunk, előt-tünk beláthatatlan távolságba vész el a szürke egyformaság — víz mindenütt. Fejünk jelett az égbolt a tengert mint üveg bura takarja, az ég és tenger egybe foly.

Az Óceánon, mely Amerika felé

visz, a „Generál Hocum“ mintegy ezeröttszáz kiránduló utassal zaka-tolva verdesi a habokat. Egyszerre felhangzik a rémes kiáltás:

— Tűz! Tűz!

A rend felbomlik, az utasok, nők, férfiak, gyermekek fejveszet-ten rohannak fel s alá, a zavarodás iszonyú pánikot idéz elő, egy-mást gázolják, tapossák. A kapi-tány parancs szava érthetetlenül vész el a nagy riadalomban.

A tűz kísérteties gyorsasággal terjed, lángok martalékává válik a fa alkotmány és a halál dusan arat.

Rémes sikolyok töltik be a léget s a sístergő, pattogó zsarát-nokok az összedülő gerendák maguk alá temetik a szegény áldozatokat.

A chaos leirhatatlan, kik nem akarnak eleven megégni, annak biztos halált nyujt a tenger. Fene-ketlen sirjaikba összelekező hul-lák merülnek alá, apa és gyermeke, szerető és hitves görcsösen szorit-ják egymást és meghalnak együtt — mindannyian.

Az eget a fekete füstfelhő ta-karja, elhalt az utolsó jajszó is, a tenger nagy karikákat ver a stí-lyedő hajó után, vészmadarak szár-nyalnak s az örök éjszaka fekete fátyola beborítja a színteret.

A mentés lehetetlen volt, alig pár ember menekülhetett mentő csónakon, a „General Hocum“ egész személyzete oda vészett. — Tegnap délig 306 halottat terítet-tek ki. A súlyos sebesültek száma ezerre rug. Legnagyobb részük su-lyos égési sebeik folytán a halállal vívódik.

ÉJJELI POSTA.

— Express tudósítás. —

A bálrendező gyilkosa. A szek-szárdi kir. törvényszék Koch Ist-ván esztergályost azért, mert egy bálteremben Vidács József bálren-dezőt megölte, Simon Miklós ven-déglőst és Csuka Lajos lakatost megsebesítette, öt és fél évi fey-házra ítélte.

A kegyelmes miniszter. Böhm Adolf aradi bankigazgatót, aki nagyszabású sikkasztást követett el s aki a bankot is tönkre tette, harmadéve letartóztatták. A sik-kasztót a törvényszék és a királyi tábla három és fél évi feyházra ítélte, a kuria ebben az ügyben még mindig nem mondott ítéletet. Böhm azóta folyton a börtönben ült, a hol megbetegedett. A bü-nös ember tüdővérszibe esett s ál-lapota az utóbbi napokban igen rosszra fordult. Mikor halála köze-ledtét érezte, ama kivánságát han-goztatta, hogy családja körében, mint szabad ember szeretne meg-halni. Így történt azután, hogy az igazságügyminiszterhez kérvényt intéztek, hogy a sikkasztót eu-gedje otthon meghalni. A minisz-ter, miután a törvényszéki orvos bizonyította, hogy a bűnös ember-nek már csak néhány napja van hátra, táviratilag renuelte el Böhm Adolf szabadlábra helyezését, ami tegnap meg is történt.

Elgázolt katonák. Posenben az a szerencsétlenség történt egy gyakorlaton, hogy az egyik lovas-ezred rohama közben hat katona lovastól elbukott. A felkavart sűrű porfelleg úgy elburkolta az elbu-

kottakat, hogy nem vették őket észre s így az egész ezred átvág-tatott a szerencsétlenek testén. Kettő súlyosan, a többi kevésbbé sebesült meg.

Elítélt szocialista vezér.

A székesfehérvári törvényszék Csiz-madia Sándort a szocialista köl-tőt hatóság és osztályelleni izga-tásért tegnap 2 havi államfogházra és 50 kor. pénzbürságra ítélte. Az ügyész és vádlott felebbezett.

Halálra ítélt cigány. Pozsonyi tudósítónk táviratozza, hogy a po-zsonyi törvényszék Petőcz Gábor elnöklete alatt kötél általi halálra ítélt egy Lakatos Luci nevű ci-gányt. A Granca Gyuri álnév alatt ismert cigányt azzal vádolták, hogy a csehországi Éger nevű vá-ros közelében egy Beer nevű há-zaspárt rablási szándékkal meggyil-kolt. A tárgyalás teljes három na-pig tartott. Az esküdtek Baján Vincze elnöklete alatt beható ta-nácskozás után mondták ki, hogy bűnös a rablógyilkosság elköveté-sében A halálos ítélet kihirdeté-sekor a vádlottnak egy arczizma se rezzent meg. A pozsonyi tör-vényszék fennállása óta ő az első halálra ítélt.

Elfogott rablógyilkosok. A Magyar-Kanizsa határában levő csárdában februárban megölt Pi-lisi Viktoria és Barsi Antal rabló-gyilkosait Csesznák János, Németh István és Katona Károly suhancok személyében szerdán elfogták. A csendőrség úgy jött a gyilkosság nyomára, hogy Csesznák szeretője nyakán felismerték az elrabolt aranyzívet. Az elfogottak azt val-lották, hogy a postafőnök és má-sok ellen is rablógyilkosságra ké-szültek.

Szerelmi dráma. A nagyvárad református temetőben szerdán Szi-vós János 37-ik gyalogezredbeli őrmester kedvesét, Szabó Gizella leányzót és aztán önmagát agyon-lötte. Hátrahagyott levelük szerint közös akarattal mentek a halálba. Szívós a családjának már tizen-egyedik öngyilkosa.

A közzsellem megnyilatkozása.

A polgárság szavazata.

Kolozsvár igazságszerető pol-gáraihoz lapunk tegnapi számában eszközölt felhívásnak fényes ered-ménye volt.

A kis szavazó czédulák már a reggeli órákban kezdtek beszállin-gózni és lapunk zártáig összesen 211 darabot számoltunk össze. És érdekes játéka a számoknak, hogy 11 helyesli a választást, ezzel szemben 200 annak ellent mond.

A legtöbben érdekes megjegy-zések vannak — mint megannyi arany mondásai a közzsellem meg-nyilatkozásának.

Ez alkalommal is felkérjük la-punk olvasóközönségét, hogy a megindult mozgalmat szavazata leadásával továbbra is támogassa, hogy kézzelfogható adatok alapján tudjunk rámutatni a választók ki nem elégitő munkájára.

Ezek a kis czédulák tisztán beszélnek; majd meglátjuk, hogy lesz-e bátorságuk a klikknek a közvéleménnyel szembeállani.

Szavazzunk!!!

„Kolozsvári Hirlap“

Szavazzunk!

Meg van-e elégedve a városi tisztújítás eredményével?

Igen | Nem

(aláírás.)

Az „igen“ vagy a „nem“ a szavazó lapból törölendő.

HELYI HIREK.

Kolozsvár, június 17.

Az új tisztviselők. Polgármester: Szvacstna Géza. Helyettes polgármester: Fekete Nagy Béla. Tanácsosok: Vikol Kálmán, Salamon Antal, Ehrlinger Lajos, dr. Nemes Ferencz. Főjegyző: dr. Esterházy László. Aljegyzők: I. Tarnay M., II. Féder Ottó, III. Pethő József. Tanácsfi fogalmazók: Folyovits János, dr. Kultsár András, Erdős Gyula, Kiss Márton. Árvaszéki ülnökök: dr. Jeszenszky Gyula, Deák Pál. Jegyző: dr. Mustárdy Miklós. Közgyám: Szigethy Gábor. Rendőrkapitány: dr. Kóssa Elemér. Alkapitányok: Tussay Gábor, K. Csoma Zsigmond, dr. Rimóczy József. Rendőrfogalmazók: Király L., Keserü Péter, Schiller Ede, Mihály József. Adóhivatal. Főnök: Schedivetz Marián. Pénztárnok: Csipkés Albert. Ellenőr: Wermescher Gy. Adófőtiszt: Potor Dezső. Adótiszt: Novák Albert. Ügyé-zhivatal. Tisztifőügyész: dr. Gajzágó Mano. Alügyész: Polcz Rezső. Házipénztár: Tömösváry Miklós. Ellenőr: Fikler Lajos. Közvágóhídi pénztárnok: Tömösváry Zsigmond. Kerületi kapitányok: Benkő S., Beszterczey Bl. ifj. Czetz János, Laffer József, Jelen M. József, id. Filippi Gyula. Kerületi jegyzők: Ferencz Dénes, Ortner Mihály, Gombos Mihály, Dzizinszky Antal, Wenczel János, Gödry Jenő, Gönczy Péter Erdész. Tarsoly Árpád. Községi bíró: Sebesi Samu. Városgazda: Czecz Gyula. Tiszteletbeli tisztviselők a következők: Tb. tanácsos: dr. Márki Sándor. Tb. főügyészek: Dobál Antal, dr. Czikmántory Ottó, dr. Deák Albert, Mihály József, Benel Ferencz. Tb. főjegyzők: Lugosy István, Tarnay Mór. Tb. főorvosok: dr. Mályi István, dr. Török Imre. Tb. főmérnökök: Herczeg Lajos, Bucsy József.

Sorozás. Tegnap délelőtt folytatták a sorozást. Az első korosztályból előállított 33 állításköteles, ebből bevált katonának 15. A második korosztályból 113 közül 28 lett alkalmas katonai szolgálatra. Összesen tehát a 146 sorozásra állított közül 43 lett besorozva katonának.

Felhívás Kolozsvár közönségéhez! A dr. Nagy Mór tiszteletére rendezendő fáklyás menetre vonatkozó módosítók megbeszélésére az ügy iránt érdeklődőket szívesen látja az előkészítő bizottság vasárnap f. hó 19-én d. u. 3 órára az „Ujvilág“ helyiségébe. Jelenjünk meg ott minél számszerűbben, hogy dr. Nagy Mór melleslével szemben tiltakozó szavunkkal kifejezést adjunk annak a

forrongó mozgalomnak, mely ezt az eljárást elítéli.

A tisztviselők eskütétele. A tisztújító közgyűlésnek utolsó aktusa a megválasztott városi tisztikar fölesketése, a tegnap délelőtt tartott közgyűlésen folyt le. A törvényhatósági bizottság tagjai szép számmal jelentek meg a közgyűlési teremben, hol két napi küzdelem és versenyzés után vége szakadt az izgalmas választási hangulatnak. A tisztviselők a főispán kezébe tették le a hivatalos esküt.

Szimuláns tolvaj. Székely Zsuzsa cselédleány, ki egy csendőrmesternél lakott, állandóan lopta a gazdáját. Tegnap újra két aranygyűrűt vett el. A rendőrség valótóra fogta Zsuzsát, de ez örültnek tette magát. A ládjájában azonban megtalálták a lopott holmikat. A rafinírozott tolvaj leányzó megfigyelés végett az elme-gyógyintézetben helyezték el.

A megbírságolt italmérőkhöz. Tisztelettel felhívjuk mindazon helybeli italmérőket, kik italmérési jövedéki kihágás címén a pénzügyigazgatóság részéről megbírsággal sújtattak, hogy ennek orvoslása végett a kiküldött előkészítő bizottság eddigi működésének eredményéről tudatása végett lakásuk címét f. hó 18-án délig saját érdekükben a Gutenbergnyomda Deák F. u. 27. sz. a. közölni szíveskedjenek szóval, vagy pedig levelező-lap útján — 19-én pedig a bizottság két tagja mindenkinél személyesen meg fog jelenni. Tisztelettel a bizottság.

Minden okos nő tudja, hogy szépségét csak a Bíró dr.-féle „Havasi Gyopár Crème“-el szerezheti meg. Próbátégely 70 fillér. — Kapható Wolff gyógyszerárjában Kolozsvárt. 58. 14—30.

SZINHÁZ.

* **Vendégszereplés.** Rózsahegy Kálmán, a buda-esti Nemzeti Színház kedvelt fiatal művésze vendégszereplését a nyári színházban szombaton kezdi meg Gárdonyi G. „Annuska“ cz. vígjátékában. Vasárnap Fodrák Miksát, a csizmadia inast játsza Szigeti József népszínművében a „Csi-madia, mint kísértet“-ben, hétfőn pedig a „Charley néneje“ című angol bohózat főszerepében: Baberley urfiban bucsuzik a vendégművész, kinek föllépése iránt nagy az érdeklődés. — Jegyeket előre lehet váltani Rózsahegy mindhárom föllépésére már ma reggeltől kezdve.

TÁVIRATOK.

Budapest, június 16.

A berlini kéjgyilkos elfogatása.

A berlini kéjgyilkost, ki két nőt és két gyermekleányt előbb megbecstelenített s azután borzalmas módon meggyilkolt, ma Berlinben Lenz Ottó biztosítási ügynök személyében a rendőrség elfogta.

Borbély mint egyetemi tanár.

Trombetti Alfréd borbélyt Bo-lognában, ki mint borbély foly-

tatta tanulmányait, egyetemi tanárrá nevezték ki. Trombetti most az amerikai nyelvversenyre készül, melynek díja 20.000 frank, a ki elakarja nyerni e pályadíjat, legalább 400 nyelven kell beszélnie.

Halálos ítélet.

Sarnyai Lukács bácskai embert ez év elején Dimovics Miklós kóbor cigány fiával és feleségével meggyilkolta. A szabadkai kir. törvényszék esküdtbirósága Dimovics Miklóst 15 évi és feleségét Petrovics Máriát 6 évi fegyházra ítélte. A Curia ma az ítéleteket helyben hagyta.

Szerelmi dráma a fogadóban.

A budapesti „Győr városához“ címzett vendéglőben tegnap Becker Konrád asztalos-segéd és Schillerwein Giza varró nő öngyilkossá lett, mert nem lehettek egymásé.

Hatszáz magyar kívándorló.

Fiuméből sürgönyzik: A Cunard gőzhajóársaság Ultonia nevű gőzöcsén ma 600 kívándorló indult utnak Newyorkba.

Öngyilkosság a tengeren.

Ma a Japánból Fiuméba érkezt „Trieszte“ gőzösen Hoffmann bagdadi mérnök ereit felvágva a tengerbe vetette magát. Öngyilkosságát pillanatnyi elmezavarában követte el.

A japán—orosz háboru.

Kuroki tábornok főhadiszállásáról érkezett jelentés szerint a japán és orosz haderő közeledik egymáshoz. A legközelebbi órákban nagy ütközetet várnak. Egy ide-érkezett orosz kereskedő kijelentése szerint Port-Artur még jó időre el van látva készletekkel. Hír szerint Port-Arturban jelenleg 50 ezer ember van. Londonból sürgönyzik: E legújabb hírek szerint Port-Arturnál ütközet volt óriási veszteséggel. — Az oroszok visszaverettek.

REGÉNY.

A tévedt nő szerelme.

Irt a „K. H.“ számára: 6. (21.)

Egy ilyen csoportból vállik ki özvegy Karikás Antalné alakja is, ki sánta biczegéssel vonszolja tovább testét, míg egy mellette haladó lány valami beszéddel tartja a ráfigyelő öregasszonyt!

Kikerülve a szembejövőket a Wesselényi utcán végig haladnak és egy kis pihenésre éppen a Széki palota sarkán megállapodnak.

Özvegy Karikásné nagyokat sohajtva újra belekezd mondokájába, míg a vele lévő lány fejbo-lintásokkal ad igazat: „Ugy van Ilona! Nem a régi világban éitünk mikor könnyebben lehetett boldogulni! Ezelőtt nem állott soha üresen a lakásom, most az ördög sem keresi, mintha megbabonázták

volna. Pedig jó kvártélyt adok s érte sokat nem is veszek!“

Bizony néni felelte Ilona nem is a legjobb így!

Egy néhány évvel ezelőtt is még többen megfordultunk a háznál de most elmaradoznak, mintha megharagudtak volna magára! — már lakást is kellene változtasson mert messze kifelézik a domb alatt, valahol beljebb is kapna egy olcsóbbszertű házat s hátha akkor könnyebben boldogulhatna!

Mikor így beszélgettek s mindjobban meghágták vetették a régi kvártélyosné sorsát a vashidon egy szegényes falusi szekeret láttak átiönni, melyen Földes Márton és Matild leánya ült!

Bizonytalan tekintettel nézték a nagy várost, melynek zaját oly bajos megszoknia annak, ki a faluk csendességébe nőtt fel és élt... Őket is elkápráztatta az esti alkonyatba felgyújtott gázlángok, a kivilágított üzletek fénye, melyek bizony elütők voltak az ők talusi lámpáskájuk halvány fénysugarainál.

(Folytatása köv.)

Szerkesztői üzenet.

Többeknek. Szavazó lapunkon a teljes nevet kiírni nem szükséges elég a két kezdő betű. Érdeklődésükért köszönet.

S. J. iparosnak. Hogy az ipar-testületi titkári választással kapcsolatosan a Kolozsvári Friss Ujság előbbi álláspontját a testülettel szemben mért változtatta meg, azt mi nem tudjuk. — Tessék a Frisstől megkérdezni. Nekünk sem helyünk, sem kedvünk nincs a vele való polemizálásra.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Wesselényi Miklós-u. 7. sz.
Telephon szám 503.

MA

●● Pénteken ●●
térzene, este Balog Jancsi zenekara játszik

a SÉTATÉRI KIOSZKBAN.

● Kezdeté 1/2 órakor. ●

Kitünő konyha, czukrászda

és Gróf Teleki Ádám-féle

bánczai borok. — Frissen

csapolt sör. — Fagylalt és

●● jeges kávé. ●●

14. sz. 43*

Figyelem!

Van szerencsénk a n. é. közönség becses tudomására hozni, hogy Széchenyi-tér 2—3. szám a. mé-száros üzletben f. hó 16-ától kezdődőleg 1 kiló marha hus 48 kr., sertés hus kilója 64 kr. A többi husneműeket is a legjutányosabb árban szolgáljuk ki és pontosan a n. é. husfogyasztó közönségnek.

Becsés pártfogásért esdekszik:

68. 3—3

A társaság.

